

A BORONKAY BARÁTI KÖR 10. SZ. HÍRLEVELE

FÁBIÁN GÁBOR A BORONKAY ÚJRAVÁLASZTOTT IGAZGATÓJA

Vác Város Képviselő-testülete 2011. május 19. ülésén **Fábián Gábort**, a Boronkay György Műszaki Középiskola és Gimnázium jelenlegi igazgatóját **további öt évre megbízta az iskola vezetésével**. Fábián Gábor több mint harminc éve kötődik az iskolához. 1984-ben itt érettségizett. Matematika-testnevelés szakos tanári diploma megszerzése után 1989-ben itt kezdett el tanítani, azóta is ez az egyetlen munkahelye. Az elmúlt évtizedekben további diplomákat szerzett az Eötvös Lóránd Tudomány Egyetemen és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el, legutóbb 2009-ben Ericsson-díjat kapott. 2006 óta volt az iskola igazgatója, és most a második ciklusra is bizalmat kapott. Pályázatát az iskola tanári kara döntő többségben támogatta.

Fábián Gábor tanárként, nevelőként vallja: „Teljesen biztos vagyok benne, hogy mindenki tehetséges valamiben!” A tanulóknak az alábbiakat hangsúlyozza: „Ne elégedj meg a lehetőséggel, hanem ténylegesen akard! Ha te kitalálsz, miben, én segítek. De dolgoznod kell érte! Mert csak arról a fáról tudsz majd gyümölcsöt szedni, amit elültettél és gondoztál.”

Igazgatóként nemrég az alábbiakat írta: „Dolgozunk azon, hogy jók egyre jobbak legyünk... Az eredményeket természetesen nem lehet minden évben megismételni, de a magas színvonalú oktatást, a diákokkal való törődést, értelmes célok felé terelésüket igen. Nos, igazgatóként ez a legfőbb célom, és ezt érzem a tantestület, sőt az iskola minden dolgozójának a hozzáállásában is.”

A Boronkay Baráti Kör tagjai nevében gratulálunk Fábián Gábor igazgató úrnak. Kívánjuk, hogy irányításával az iskola tovább erősítse megszerzett jó hírnevét.

ISMERETTERJESZTÉS – MŰSZAKI ÚJDONSÁGOK – TUDOMÁNY

Kedves olvasónk! A 8.sz. Hírlevélben már megfogalmaztuk azt a szándékunkat, hogy a műszaki újdonságok területét megcélözva ismeretterjesztő sorozatot indítunk **Bácskai Zoltán, baráti körünk ügyvivője gondozásában**. Első témának a „Világunk és az energia” gondolkört választottuk, és az áprilisi Hírlevelünkben olvashatták is Bácskai Zoltán cikkét.

Most **Nagy Antal villamosmérnök**, 1987-ben érettségizett egykori gépiparista írását adjuk közre:

Intelligens otthon

Az elektronika és a számítástechnika fejlődésével lehetővé vált otthonunk elektromos berendezéseinek irányítása. Gondolt már arra, hogy egy fárasztó nap után hazaérkezve kedvenc foteljéből egy távirányítóval kapcsolhassa a világítást, vezérelje a redőnyöket vagy bekapcsolja a tv-t? Otthonát olyan magas szinten élvezheti, amelyre korábban nem is gondolt.

A rendszerekkel kapcsolatos legnagyobb előnyök:

- ❖ Kényelem --- Mert segítségével több feladatot is elvégezhetünk egy gombnyomásra
- ❖ Biztonság --- Mert pl. jelezheti a nyitva felejtett ajtót, kaput és az elektromos működésűeket be is zárhatja, valamint veszély esetén jelzést is adhat.
- ❖ Energia megtakarítás --- Mert pl. a bekapcsolva felejtett lámpákat és egyéb készülékeket kikapcsolja.

E három témakör közül most beszéljünk egy pár szót az energia megtakarításról, hogy miből áll és milyen módon működhet ez.

Az épületfelügyeleti megoldások segítséget nyújtanak a fűtés, szellőzés, légkondicionálás, páratartalom-szabályozás, világítás, árnyékolás felügyeletében és szabályozásában, amellyel akár 30 százalékkal csökkenthetik a teljes energiafogyasztást.

A fűtési rendszer gyári vezérlési lehetőségeit továbbgondolva lehetővé teszi az egyes helyiségek hőmérsékletének egymástól eltérő, egyedi meghatározását, ezzel megtakarításokat elérve. Csak a ténylegesen használt területek kerülnek felfűtésre, természetesen a bentlakók igényeihez alkalmazkodó mértékben.

A rendszer rugalmasságának köszönhetően lehetséges a riasztó jelei alapján a helyiségek jelenlétfüggő fűtése is. A két rendszer összekötésének köszönhetően a fűtés és hűtés nyitott ablakot észlelve az adott szobában időzítve leáll, sőt a ház csökkentett üzemmódba áll a riasztó élesítésével. Ezzel a beállított belső hőmérsékleteknél jóval energiatakarékosabb készenléti hőmérsékletet tart a házban.

A világítás mozgás esetén működtethető, akkor sem kell 100%-os fényerő és ezután időzítve kikapcsolhat.

Napsütés esetén bizonyos helyiségekben automatikusan működhet az árnyékolás (redőny, zsalu, függöny) ezzel csökkentve a klimatizálás költségeit.

A használati melegvíz cirkulációs szivattyúja is vezérelhető, hogy csak akkor működjön, mikor bizonyos helyiségekben (konyha, fürdőszoba) mozgás van.

A lakásból távozáskor kikapcsolnak a világítások, szivattyúk, HIFI berendezések, egyéb készülékek, mellyel további energia megtakarítás érhető el.

Házába, lakásába épített intelligens rendszerrel hatásos energiagazdálkodást végezhet, optimalizálhatja és ellenőrizheti energiafogyasztását, legyen az gáz, elektromos vagy egyéb energiaforrás. Kényelmesen a rendszerbe illesztheti a megújuló forrásokból (földhő, napenergia) nyert energiát, ezekből a forrásokból rendelkezésre álló energiával automatikusan, részben vagy egészben kiválthatja a közszolgáltatásból származó energiaforrásokat. Mindezt az intelligens ház rendszerére bízhatja, amely a megadott paraméterek alapján a beállításokat, szabályzásokat elvégzi, eredményeit folyamatosan vagy kérésre megjeleníti, megfelelő háttérrendszer rendelkezésre állása esetén tárolja, valamint biztosítja a visszakereshetőséget.

Várjuk a baráti kör tagjainak hozzászólását valamint a választott gondolatkörbe beillő cikkeit napjaink műszaki újdonságairól. Számítunk az energiával elméleti vagy gyakorlati síkon hivatásszerűen foglalkozók részvételére is.

ARCKÉPEK A VÁCI GÉPIPARI TECHNIKUMBÓL

Jelen hírlevelünkben **Péter Pétert**, az egykori gépiparistát, a sokoldalú alkotó embert szeretnénk röviden bemutatni, aki technikumot és műszaki főiskolát végzett, és aktív életében mindvégig műszaki és műszaki tanári pályán tevékenykedett. Emellett verseket és novellákat írt, az idő múlásával egyre többet, és ma a közvélekedés Vác költőjének tekinti őt. A magyar mellett eszperantó nyelven is ír verseket. Költői munkásságán kívül Vác városban az irodalmi ismeretterjesztő tevékenysége is elismert. Fogadják olvasóink szeretettel Péter Péter alábbi rövid bemutatkozását és az ehhez kiválasztott verseit.

„1937-ben születtem Vácon, azóta is itt élek. A váci 8.sz. Gépipari Technikumban érettségiztem 1955-ben. Gyártástechnológus üzemmérnök vagyok, utolsó munkahelyemen a váci Híradástechnikai Honvéd Szakközépiskolában szaktanárként tanítottam. 14 éves koromtól kezdtem verseket, novellákat írogatni. 1964-ben a **Radnóti Miklós Írókör**, majd 1998-ban a **Kármán József Társaság** tagja lettem. Először 1969-ben az **Ifjúsági Magazinban**, majd helyi illetve országos, valamint nemzetközi lapokban és antológiákban jelentek meg írásaim. 2005-ben sikerült **A Dunakanyar költészete** c. antológiát kiadatnom. 2006-ban az Országos Széchenyi Könyvtár **Lumo kaj ombro** c. eszperantó verseskötetemet felvette az Elektronikus Könyvtárba. (Petro Vacano néven)

Talán legnagyobb elismerésem, hogy a váci Király Endre iskolában én lettem 2007-ben a 20. magyar érettségi tétel. Sziebig Tímea Péterek könyve c. művében helyet kaptam a tíz híres magyar Péter között. 2009-től a Deutsch Hausban eszperantó nyelvet tanítok, valamint a budapesti Lírikusok Irodalmi Műhely író-költő tagozatának tagja lettem, és **LIM- díjat** kaptam. 2010-ben „**David Arts Alkotói Nívódíj**”-ban, 2011-ben „**Vác Város Művészeti Díja**” kitüntetésben részesültem.

Városomat szeretem, sok versem szól róla. Általában a rosszat is megírom, mert szeretném, ha az jó irányba változna. Székelyhidi Ferenc váci népművelővel közösen sok irodalmi estet szerveztünk Vácon, általában a régi rendszer irodalmi szemlélete miatt nem nagyon közismert műveket és alkotóikat mutatjuk be. Saját műveimről azt tartják, posztimpresszionisták, mivel zömben a pillanat megragadását közvetítik, társadalomról, emberi érzésekről, illetve bármiről szólnak, amiről úgy érzem, meg kell emlékezni.”

VÁCI ÉJSZAKA

A szétrobbant térben lilán füstöl a múlt,
csillagok aranya verődik a tájra,
megolvadt sötétség folyik az utakon,
s ércesen üvölt ránk a temető átká.

Az idő meghökölt, és megfulladt a Hold,
felhők falták fel az ég vaksi tavában,
a Derecskei tó vizén Lidérc lobog,
s a suttogó sás közt motozó homály van.

És az öreg Naszály hűvös árnyékából
Vác Remete lép ki, arcát csuklya fedi,
mellette a szarvas, agancsa közt gyertya,
s az erdők vadjai énekelnek neki.

E dallam széttöri a ránk freccsent csöndet,
századok robaja ébreszt emlékeket,
és a Limest őrző ókor katonái,
a Pogány- s Bolhavár hősei ébrednek.

Majd szurkos fáklyaként lobognak a házak,
tatár lovasok az üszkös romok között,
majd török dülja fel a lerombolt várat,
a városba vér, kín, kór és gyász költözött.

Itt küzdött magyarral az osztrák és orosz
— Gombás patak hídjá őrzi a sebeket;
itt robogtak át a gögös német tankok,
s szenvedte a térség a szovjet sereget.

Ám a város túlélte tatárt és törököt,
németet és orosz — voltunk, és itt vagyunk;
Gézáról, Istvánról mond mesét a Duna,
hisz ez az a föld, ahol élünk és halunk...

EZERÉVES ÁTOK

Ezeréves átok, vér és könny
szennyezi arcunk — a kín örök;
az ígéret földjét vak közöny
fedi, hantjainkon szél zörög.

Ázunk, ha zuhog és mennydörög,
az életünk felborult szekér,
sorsunk a semmi körül pörög,
jövönk már egy fabatkát sem ér.

Kifosztott, kismimizett népek
ülnek meg így a gondok martján,
szemükben zord, kimarjult kények,

s várnak, várnak a Duna partján —
fölülük eladták a házat,
s arcukra ráhül az alázat.

A LEGNEHEZEBB

(Feleségem eltávozásá utáni első karácsonyra)

Amikor ünnep jön, az a legnehezebb!
A magány kínjai vadul fellángolnak,
hatalmas úr sajog, örökön égő seb,
s a vérző miértek utánam loholnak.

Álmom hideglelés, nyugtalan, zavaros,
késő éjszakáig csak sebeim érnek;
a sziszegő sötét imát, kint összeros,
és szüköl a csönd — az átkok utolérnek.

Valami üz, hajt a kocsmák hűvösére,
és egyre csak gyűlnek a törött ünnepek,
s hullanak, freccsennek ezernyi cserépre,

szavamra keserű emlékek felelnek.
— Amikor ünnep jön, az a legnehezebb!
szorongó, lidérces ködképek ölelnek...

VÁRAKOZÁS

Derékig a magány hús vizében állva,
akárcsak Tantaloszt, úgy éget át a kín:
csak karnyújtásnyira előttem az álmok
s elérhetetlenül a vágyak ágain.

Két év távolsága az idő ködében:
ez itt még a jelen, de az ott már a múlt
— ölelésed, csókod, szavaid varázsa
a végtelen idő örök tavába fült...

Látod, így várok rád lassan ezer éve!
Tudom, hogy egyszer majd újra találkozunk,
s állunk megbénultan a ránk szakadt csöndben,
áhítat oldja fel belénk szakadt szavunk...

JÚNIUS

Az ég szikrázó selymén szakadt lyuk a nap,
s árad, ömlik, freccsen a hó, a fény és a láng,
a forró szél a lobogó bokrokba kap,
s a rét egy őrjöngő lázban félájultan ráng.

Hullaként hevernek a lomha tehének,
a zölden izzó fűben elfeküdt a csordás,
az ösvény villogó porában verebek
fürdenek, és apadtan csordogál a forrás.

Lebegő foltokat vibráltat a szemed,
agyad felforr, a hajad s a bőröd gőzölög,
a poshadó iszapban halak döglenek,

az országúton lihegő kutya lödörög,
pokoli forróság szárítja torkodat,
megállnak a percek, és a hőség marad...

UTÓHANG A 2011. ÁPRILIS 16-I ÜNNEPSÉGRŐL

Knáver György, 1964-ben érettségizett egykori diáktársunk a Szent György-napi rendezvény után levélben írta meg benyomásait az iskola igazgatójának (és a baráti körnek). Hozzájárulásával ebből a levélből idézünk néhány gondolatot:

„Életem során számtalan ünnepségen vettem részt, vagy kellett részt vennem, főleg az átkosban, ezek többnyire színvonalatlan, sablonos, unalmas, „mikor lesz már vége” érzéseket tápláló összejövetelek voltak, az ún. elnökségben gyakran az intézményhez nem kötődő, valakik által oda delegált résztvevőkkel. Április 16-án egészen mást kaptam.

Kezdem azzal, hogy nem volt drapériával letakart elnöki asztal. Helyette a díjak arzenálját láthattuk. Akik az elnöki asztal mögött joggal foglaltak volna helyet, azok közöttünk ültek, nem különültek el, lényegében egyek voltak közülünk, az ünneplők közül. Örömmel tölt el, hogy Szolnokon is ápolják Boronkay tanár úr emlékét. ... Nagyon tetszett, hogy az ünnepséget a diákok egyike vezette, ügyesen, bájosan, látható lámpaláz nélkül, és szerepét nem túljátszva. Jól esett hallani, az Ön felkérését: Énekeljük el a Himnuszt! (nem pedig hallgassuk meg, ami sajnós még ma is gyakori). ...

Örömmel hallgattam a tanulmányi versenyeken elért eredmények tömör, tárgyilagos nem öntömjöenező ismertetését, a lehető legmeggyőzőbb bizonyítékát annak, hogy az egykori iskolámban csodálatos lehet a tehetség gondozás... Ahogy elnéztem Boronkay tanár úr mellszobrát, jobbján és balján a díjak, serlegek mérhetetlen sorával, mintha a fémbe öntött arc kissé elmosolyodott volna. Biztos vagyok benne, hogyha tehetné más módon is jelét adná az elégedettségének. ...

Végül még annyit, hogy úgy vélem egyedülálló eset, hogy az iskola örökre eltávozott tiszteletre méltó tanárának emlékét egykori kollégája évtizedeken keresztül úgy ápolja, ahogyan Ujvári tanár úr teszi... Az iskola eredményeihez gratulálok. **Önnek és munkatársainak kitartást és erőt kívánok az iskolánkban folytatott sikeres oktató-nevelő tevékenységhez.”**

MÉG EGYSZER A BORONKAY (VOLT LŐWY) EMLÉKKÖNYVE 1950-2010 C. KÖNYV MEGJELENÉSÉRŐL

A 9.sz. Hírlevelünkben már beszámoltunk arról, hogy Ujvári István nyugalmazott tanár bemutatta az általa szerkesztett új évkönyvet. A könyv a Szent György-napi ünnepségen már megvásárolható volt, és sokan éltek is ezzel a lehetőséggel. Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a kötet (340 oldallal és még 47 oldalon rengeteg jó képpel) megvásárolható a váci Lyra könyvesboltban is. A nem váciak megrendelhetik hagyományos postai levélben és e-mailben is. A megrendelő levelet, e-mailt az iskola címére (lásd Elérhetőségeinket) Kurucz Leventéné nevére kell küldeni. A könyvet majd postán küldik el, és mellékelnek egy számlaszámmal ellátott postai befizetési utalványt. Ezen 2100 Ft-ot kell utólag befizetni, amelyből 1500 Ft a könyv kedvezményes ára, 600 Ft pedig a csomagolás- és postaköltség.

Kérjük kedves olvasóinkat, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel, és ajánlják a könyvet volt osztály és iskolatársaiknak is.

BÚCSÚZÁS

Mély sajnálattal tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a közelmúltban hosszú és súlyos betegség következtében **elhunyt Órhegyi Imre tanár úr**, a Boronkay Baráti Kör tagja. Órhegyi Imre 1970-ben érettségizett iskolánkban, az akkori Löwyben. Boronkay György tanítványának vallotta magát. Villamos mérnöki, majd később műszaki tanári diplomát szerzett. 1975-től nevelő tanárként, 1980-tól szakoktatóként iskolánkban dolgozott. Sokoldalú ember volt, elsősorban az erősáramú technikában volt kimagaslóan járatos, de tehetséges képzőművészként is megismerhettük. Betegségében még vállalta, hogy kitalálja és elkészíti a Boronkay Baráti Kör emblémáját és a hírlevelünk fejlécét, de erre sajnós már nem maradt ereje. Emlékezzünk rá tisztelettel!

Szerkesztette: Pádár Sándor. Elérhetőségek: Boronkay Baráti Kör, 2600 Vác, Németh László út 4-6. E-mail: boronkay@vac.hu